Η πολιτική λιτότητας της κυβέρνησης Χριστόφια (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Δεκέμβρη του 2011 στο blog νεκατώματα.

Περιεχόμενο

Η πολιτική λιτότητας της κυβέρνησης Χριστόφια

Είτε συνειδητή είτε ασυνείδητη, είτε λόγω άποψης είτε λόγω αδυναμίας και δειλίας, είτε δικαιολογούμενη ως στρατηγική είτε ως τακτική κίνηση λόγω της νεοφιλελεύθερης περιρρέουσας, η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Χριστόφια είναι πλέον ανοιχτά και καθαρά δεξιόστροφη και πλήττει τα συμφέροντα των εργαζομένων. Σαφέστατα οι ανάγκες διαχείρισης του καπιταλισμού ειδικά στην περίοδο την οποία ανάλαβε την εκτελεστική εξουσία το ΑΚΕΛ έθεταν από την αρχή όρια και περιοριστικά πλαίσια στο τι θα μπορούσε να γίνει σε σχέση με την διακηρυγμένη θέση της "δίκαιης κοινωνίας" ή έστω μιας δικαιότερης κατανομής του συλλογικά και συνολικά παραγόμενου πλούτου της χώρας. Αυτή η κριτική δεν βασίζεται σε παιδιάστικες ιδέες περί ΑΚΕΛικής προδοσίας της προλεταριακής επανάστασης ή σε ανεδαφικές θέσεις περί της άρνησης για μια κυπριακή μετάβαση στο σοσιαλισμό. Κανένας σοβαρός αριστερός δεν περίμενε μεταμορφώσεις. Όμως μπορούσαν να γίνουν πολλά και δεν έγιναν – και το κυβερνών ΑΚΕΛ έχει σοβαρές ευθύνες.

Το ΑΚΕΛ ως το κόμμα της Αριστεράς, σαφώς πιο ευαίσθητο στα συμφέροντα των εργαζομένων σε σχέση με τα αστικά κόμματα, βρέθηκε ομολογουμένως στην εξουσία σε μια δύσκολη εποχή. Ήταν αναμενόμενο ότι θα καταδικαζόταν να βιώνει και να υλοποιεί μια αντίφαση ως ταγμένο στην προστασία των συμφερόντων των εργαζομένων και ταυτόχρονα εθνικός διαχειριστής ενός καπιταλισμού σε κρίση. Όμως είχε περιθώρια, είχε ευκαιρίες και είχε δυνατότητες να κάνει κάποιες κινήσεις και να δώσει κάποιες μάχες που δεν τις έδωσε – και στην παιδεία και στο κυπριακό και σε σχέση με τον κρατικό μηχανισμό και σε σχέση με την οικονομία. Προτίμησε και αυτό όπως και τα συνδικάτα την αδράνεια και την απραξία, κυνηγώντας κάποια "σύνεση" και "συναίνεση", και κηρύττοντας ανέμελα και με αφέλεια τον σεβασμό στους θεσμούς και στους κανόνες της αστικής δημοκρατίας την στιγμή που η ίδια η αστική τάξη τους θεωρεί πλέον περιττούς, παρωχημένους και προβληματικούς – για τις αγορές, την οικονομική ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα κλπ. Η Αριστερά και τα συνδικάτα περίμεναν και περιμένουν να περάσει η μπόρα για να ξαναπάμε στην κανονικότητα – επιμένουν να μην αντιλαμβάνονται ότι είμαστε ήδη σε νέα εποχή. Σε μια εποχή που θα θερίσουν αυτά που έσπειραν ή που δεν έσπειραν τις προηγούμενες δεκαετίες.

Τις τελευταίες μέρες φαίνεται να μπήκε και η ταφόπλακα του ούτω καλούμενου "κοινωνικού διαλόγου", αυτού του θεσμού διαβούλευσης μεταξύ των αντιπροσώπων των εργαζομένων, εργοδοτών και κράτους. Ο μεταπολεμικός συμβιβασμός μεταξύ εργασίας και κεφαλαίου όπως αυτός κωδικοποιήθηκε το 1977 είχε ήδη αρχίσει να διαβρώνεται από την δεκαετία του 1990 και βρισκόταν σε βαθιά κρίση την δεκαετία του 2000. Το τελειωτικό του κτύπημα όμως ήρθε με την παγκόσμια κρίση, που λειτούργησε ως μοναδική ευκαιρία για την αστική τάξη να αναδιατάξει εκ νέου και εκ

βάθρων το πεδίο. Η σχεδόν πλήρης ανατροπή του τριμερούς συστήματος, ακόμα και των προσχημάτων, έγινε επί των ημερών, αλλά τραγικά μπορεί να πει κανείς και με ευθύνη, της σημερινής ΑΚΕΛικής κυβέρνησης.

Ζούμε σε μια εποχή όπου η νοημοσύνη του κόσμου υποτιμάται ακόμα περισσότερο από την εργασία του. Όταν με ταχυδακτυλουργικά κόλπα εξαφανίζονται οι πλούσιοι από το φορολογικό πρόγραμμα και εμφανίζονται μόνο ως ρητορικός στόχος ή ως φωνή τεχνοκρατικής και πολιτικής σοφίας. Όπου οι οικονομολόγοι λογοκρίνουν τις πραγματικότητες που δεν χωρούν στα μοντέλα τους όπως οι καναλάρχες τις φωνές και τις ερμηνείες που δεν αντιλαλούν τις επιδιώξεις τους. Η λιτότητα για τους μισθωτούς, τα κίνητρα για τους εργοδότες.

Αγαπητοί ΑΚΕΛικοί συντελείται μια διαδικασία αναδιανομής του πλούτου προς όφελος του κεφαλαίου υπό την εποπτεία σας! Και έχετε ευθύνες και για τον Καζαμία και για τον Χριστόφια. Δεν μπορεί την ώρα που τα πραγματικά εισοδήματα των μισθωτών να μειώνονται, τα συσσωρευμένα κέρδη και η μεγαλο-ιδιοκτησία να μένουν ανέπαφα. Όσον αφορά την προτεινόμενη αύξηση της φορολόγησης στα μερίσματα (για κάτοικους Κύπρου), που αποτελούν μόνο μέρος των κερδών, αν αυτή τελικά θα συνοδεύεται όπως ζητούν οι εργοδότες, από ρυθμίσεις για εξαιρέσεις, φορο-ελαφρύνσεις και φορο-απαλλαγές για αποσβέσεις, τότε δεν θα υπάρξει ουσιαστική συνεισφορά των επιχειρηματιών στο δημόσιο ταμείο και σίγουρα δεν θα είναι ανάλογη αυτής των εργαζομένων, που καλούνται να ξαναπληρώσουν σήμερα όπως και χτες και όπως πιθανότατα θα ξανακληθούν και αύριο. Αντίθετα η επιδότηση των εταιρειών με κίνητρα για “προώθηση της ανάπτυξης” μοιάζει μάλιστα με εμπαιγμό αυτή την στιγμή. Έναν εμπαιγμό στον οποίο συμμετέχει ενεργά ένα μέρος του ΑΚΕΛ και φαίνεται να ανέχεται ένα άλλο μέρος του ΑΚΕΛ παρά τους ρητορικούς εξορκισμούς και ακροβασίες που επιχειρούνται από την ηγεσία.

Καθώς η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση βαθαίνει και συνεπακόλουθα η ταξική σύγκρουση εντείνεται, ο καθένας οφείλει να ξεκαθαρίσει και την θέση του και την στάση του.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, νεκατώματα (Ιστοσελίδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2011, ΑΚΕΛ, Διακυβέρνηση ΑΚΕΛ 2008-2013, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

From:
https://movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:nekatomata:akel_austerity

Last update: **2020/07/14 16:18**